

PLESK

Druhý den otevřených dveří

V sobotu 23. ledna 2016 proběhl na Gymnáziu Příbram Den otevřených dveří. Akce probíhala od osmi do dvanácti hodin.

Jako vždy tato akce proběhla pečlivou přípravou kvůli reprezentování školy a uchvácení možných a budoucích studentů.

Návštěvníci mohli vidět šatny, tělocvičny, posilovnu. Poté přešli do učeben jako je:

Učebna fr. jazyka, nem. jazyka a rus. jazyka. Učebny přírodních věd – chemická laboratoř, biologická učebna, učebna zeměpisu, chemie aj.

K vidění byl i ateliér výtvarné výchovy, který se nachází v podkroví. Finálne Dne se konalo v místnostech GymTV, kde se návštěvníci mohli zúčastnit zkuškového natáčení Zpráv. Na reprezentování školy se přihlásilo několik studentů, kteří odvedli skvělou práci a byli odměněni pochvalou.

Josef Mudra

Klasifikované prověřování ve škole – nutnost, nebo zbytečné zlo?

Tuto otázku si jistě položil každý z nás. Ale dokážeme si na ni odpovědět? Je opravdu známkování našich výkonů nutné? Každý to vidí jinak. Někdo preferuje toto tradiční hodnocení a někdo naopak nový způsob hodnocení – písemné. To znamená, že kantor ohodnotí žáka několika větami, ve kterých vyzdvihne jeho úspěchy a nebo poukáže na jeho nedostatky.

Klasické hodnocení neminulo nikoho z nás a přiznejme si, že ve většině případech jsme ho proklínali...nebo ne?

Nevýhody známkování

Někdy může mít jedna špatná známka vliv na náš prospěch na vysvědčení. Na základní

škole to nebyl takový problém, ale na střední škole se průměr známek z vysvědčení zohledňuje i při přijímání na vysoké školy. A když vám nástup na VŠ bez přijímacích zkoušek uteče o směšně malé procento, dokáže vás to znechutit a může vám to negativně změnit budoucnost.

Další nevýhodou obyčejného známkování může být i to, že učitel vás ohodnotí zaujatě a jednoduše vám kvůli tomu, že vás nemá v oblibě dá horší známku. Samozřejmě tomu tak není vždy, někdy si ji student vyslouží svým chováním a drzostí, ale nic až tak neobvyklého to není.

Dále jsou zde výchovné pětky (za vyrušování při hodině), pětky za neodevzdávání domácích úkolů a také velice neoblíbené nerozhodné známky – většinou se totiž kantor přikloní k té horší.

Problém může představovat i stres studentů, pro které jsou známky důležitější než jejich zdraví. Velice často se stává, že nápor nevydrží a zhroutí se.

Výhody známkování

Klasifikace má ovšem i své výhody. Jednou z nich je například to, že student má neustále přehled o svém prospěchu. Tudíž má i možnost si například včas opravit známku.

Klasifikované prověřování má i obrovský význam při volbě střední školy. Student zná své hodnocení a na základě toho si může vybrat střední školu, která odpovídá jeho znalostem. Bez známkování by si uchazeč mohl například zvolit školu, která je pro něj buď příliš lehká nebo příliš obtížná. Jednoduše by si nevybral ideální školu.

Další výhodou je i motivace studenta. Když například vidí, že když se místo pěti minut učil půl hodiny, dostane výrazně lepší známku a to ho motivuje k dosažení dalších dobrých výsledků.

Suma sumárum

Osobně si myslím, že klasické známkování je nejlepší možný způsob klasifikace. Domnívám se, že i pro učitele je to mnohem

jednodušší a rychlejší varianta než již zmíněné písemné hodnocení. Je to přehledné, jednoduché a každý hned ví, jak na tom se svým prospěchem je.

Spousta studentů a žáků si na toto hodnocení stěžuje, ale myslím si, že jsou s ním vnitřně smířeni a akceptují ho.

Veronika Šánová

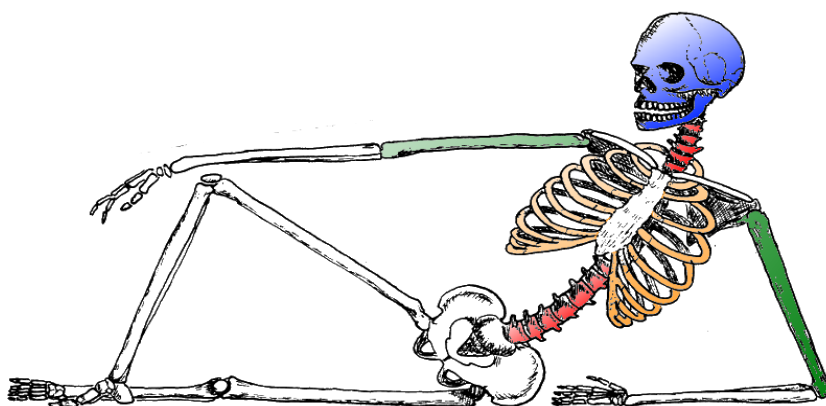
Biologická olympiáda

Ve čtvrtek 11.2. 2016 v dopoledních hodinách se bude na našem gymnáziu konat školní kolo olympiády z biologie.

Zájemci o tuto soutěž ať se přihlásí u svých učitelů. Úspěšní řešitelé postupují do okresního kola. Hodně štěstí!

Miroslav

Obdržal

Osm hrozných

V českých kinech měl nedávno premiéru americký film Osm hrozných, který natočil Quentin Tarantino.

Tento western se odehrává několik let po občanské válce ve Wyomingu. Dostavník ve kterém se veze obávaný lovec lidí John Ruth (Kurt Russel), neboli Kat a jeho odměna Daisy Domergueová (Jennifer Jason Leigh), zastaví další obávaný lovec lidí major Marquise Warren (Samuel L. Jackson) a později Chris Mannix (Walton Goggins), který tvrdí že je novým

šerifem v Red Rocku, do které jim zabránil v další cestě. Tak se rozhodnou přečkat vichřici v hostinci u Minnie. Nevíta je majitelka, ale banda cizinců, kteří prý mají údajně hostinec pohlídat v nepřítomnosti majitelů. Nemají na výběr a tak se ubytují, ale vše se zvrtno. V uzavřené chatě vzniká řada konfliktních situací - střetávají se zde bývalí vojáci, kteří bojovali jak na straně Severu,

namířeno. Dostihne je bohužel ohromná vichřice a

se zde bývají vojáci, kteří bojovali jak na straně Severu,

tak i Jihu. Dalším zdrojem konfliktů a nekorektního humoru je rasová otázka.

Quentin Tarantino si v tomto snímku pohrával s očekáváním diváků kterým směrem se vyvine děj a hlavně kdo je ve skutečnosti kdo. Seznámení s postavami trvalo až moc dlouho a někteří by mohli říct, že film z počátku nudný. Tarantino do filmu obsadil několik svých oblíbených herců (S. L. Jackson, M. Madson, T. Roth a K. Russel), kteří hráli v jeho předchozích filmech.

Film se hodně podobá jeho prvotině Gauněři, kde se také jedná o konverzační drama mezi několika zločinci v uzavřeném prostoru. Je to klasický film od Tarantina - dlouhé dialogy, divoké přestřelky, spousta krve, vulgarismy a rasismus. Osobně bych vyzdvihl výborné obsazení, řadu vtipných hlášek a výbornou hudbu. Ale někteří by mohli říct, že se scény moc táhnou (3 hodiny a 2 minuty čistého času), pomalý rozjezd a že scéna orálního sexu je až

moc.

Film bych doporučil všem fanouškům Quentina Tarantina, i když to podle mého názoru není jeho nejlepší dílo. Z mého pohledu mu uškodilo přehnané očekávání, s kterým jsem šel na premiéru.

Tomáš Duchoň

Za kulturou do Prahy

Dne 27.1 2016 se všechny třídy druhého ročníku společně se sextou vydaly za kulturními akcemi do

hlavního města Prahy.

Cesta do Prahy

Vše začalo před osmou hodinou ráno, kdy se účastníci školního zájezdu sešli před budovou gymnázia, od které pak vyrazili třemi autobusy směrem na Prahu. Cesta díky slabému provozu utekla velmi rychle a za necelou hodinu všechny autobusy zastavily v Praze u Mostu Legií. Zde se žáci rozdělili na dvě skupiny, podle toho, jaký si vybrali

povinně volitelný předmět, výtvarnou nebo hudební výchovu. Výtvarníci s paní učitelkou Mgr. Veronikou Šimkovou zamířili do Výstavní galerie Praha a studenti hudební výchovy se vydali spolu s paní učitelkou Mgr. Blankou Svobodovou do Stavovského divadla. Oběma skupinám zbývalo k cíli pouze deset minut chůze, ale i tak mohli během nich spatřit alespoň z dálky několik památek, například Pražský hrad, Národní divadlo nebo Karlův most.

Divadlo, jeho okolí a hra

Naše skupina po příchodu ke Stavovskému divadlu měla díky časovému náskoku půlhodinový rozchod. Tohoto volna jsme využili k občerstvení a menší procházce centrem města. Nahlédli jsme do několika menších obchodů, potkali

skupiny turistů a pak jsme celí nedečkávi pospíchali do divadla na operní hru Popelka. Mimochodem, Stavovské divadlo je jedno z nejstarších evropských divadel, i když na přelomu osmdesátých a devadesátých let 20. století prošlo zásadní přestavbou. S pomocí informačních cedulí, které lze nalézt na každém rohu jsme rychle našli naše místa. Atmosféra divadla byla prosycena netrpělivostí diváků a hned poté, co zvonek zazvonil naposled, celé divadlo utichlo. Začala zajímavá podívaná umocněná krásnou hudbou. Aby divák dobře porozuměl hře, byly na plátno nad scénou promítány titulky v českém i anglickém jazyce. K rychlé změně prostředí hry sloužilo moderní otočné jeviště, které hře dávalo zcela nový nádech.

Člověk si tak mohl vychutnat nádhernou harmonii zvuků, zpěvu a hereckých výkonů. Po necelé hodině a půl nastala přestávka, kdy většina lidí opustila svá sedadla a zamířila do bufetu, popřípadě se jen projít na čerstvý vzduch. Přesně po dvaceti minutách zazněl opět

zvonek, který diváky upozornil na začátek druhého dějství. Hra pokračovala v neuvěřitelném tempu a najednou byl konec. Po zaznění poslední melodie a hlasu se z hlediště se ozval obrovský potlesk a jásot pro všechny účinkující.

Po odchodu z divadla se studenti opět sešli se svými kamarády z druhé skupiny u autobusu. Cestou zpátky si navzájem vyprávěli své zážitky z akcí, takže cesta do Příbrami rychle uběhla.

Tomáš Furch

Cesta zpátky

	4							9
			3			7	6	
				1	5			
8				2		4		
	5	7				8	6	
		9		8				5
			1	4				
	1	3			2			
7							1	

1								
	2			6	7	8	9	
3				4				
	4			3				
				2	1	6	7	
	6						8	
		7					4	
	8			9	3	7	2	
		9						

Vtip týdne

Blondýnka jde do elektra a říká: "Můžu dostat tuto televizi?"

"Ne, blondýnkám ji neprodáváme."

Druhý den se blondýnka naštvě a nabarví si vlasy na černo.

Takto se vydá znovu do toho samého

elektra. Zase uslyší od prodavače stejnou odpověď: "Blondýnkám neprodáváme."

"Jak víte, že jsem blondýnka?"

"Protože to není televize ale mikrovlnná trouba."

Brzy v kinech

Redakce: Veronika Šůnová, Miroslav Obdržal, Josef Mudra, Tomáš Furch, Tomáš Duchoň